

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M.C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 lipca 2025 r.

kwestii wyłączenia sędziego **M.B.**

od udziału w sprawie III KK 312/24,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego M.B. od udziału w sprawie Sądu Najwyższego o sygn. akt III KK 312/24.

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 24 kwietnia 2025 r. (data wpływu) obrońca skazanego M.C. wniósł o wyłączenie sędziego M.B. od udziału w rozpoznawaniu niniejszej sprawy kasacyjnej. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że zachodzą wobec tego sędziego okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności ze względu na przesłankę *nemo iudex in causa sua*. Związane są one z faktem, że przedmiotem kasacji jest zarzut nienależytej obsady Sądu Okręgowego w Szczecinie, związanej z powołaniem sędziego X. Y. do pełnienia urzędu sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o KRS oraz niektórych innych ustaw,

podczas gdy sędzia M.B. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w trybie tej samej ustawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Mając na względzie stanowisko wyrażane dotychczas w orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczące sposobu pojmowania wymogu bezstronności wniosek o wyłączenie sędziego M.B. należało uwzględnić, z tożsamyh powodów co uprzednio wyłączeni w tej samej sprawie SSN A.D. (k. 67 akt SN) i SSN A.B. (k. 90 akt SN).

Zagadnienie związane z procedurą powołań sędziowskich było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 (OSNKW 2020/2/7) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a w zakresie statusu Krajowej Rady Sądownictwa także w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zachowują one swoją aktualność także na gruncie niniejszej sprawy i nie wymagają powtarzania. Okoliczności wskazane w w/w uchwale trzech Izb Sądu Najwyższego znajdują w pełni zastosowanie do SSN M.B.

Ponadto, zasadność podniesionego zarzutu ryzyka naruszenia zakazu *nemo iudex in causa sua* w tej sprawie jest oczywista. Wynika to ze zbieżności zarzutu wadliwości powołania sędziego orzekającego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, wskazanego w kasacji, oraz wynikającego z tych samych okoliczności zarzutu wadliwości dotyczącej sędziego mającego rozpoznać niniejszą sprawę kasacyjną. W polu widzenia Sądu Najwyższego musi być kwestia podniesionego zarzutu wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k., polegającej na wydaniu orzeczenia przez Sąd, w którego składzie brał udział sędzia powołany do orzekania w procedurze, w której uczestniczyła Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o KRS, a okoliczność ta dotyczy także SSN M.B. Konieczność wyłączenia od orzekania tego sędziego, znajdującego się takiej samej sytuacji jak objęty zarzutem kasacyjnym sędzia sądu powszechnego, nie ulega zatem wątpliwości. Stanowisko

wskazujące na wystąpienie w takim układzie okoliczności oczywistych podstaw do wyłączenia jest już utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Wobec tego należało orzec jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]